

20. ROČNÍK KRAJSKÉ POSTUPOVÉ PŘEHLEDKY VENKOVSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ „JOSEFODOLSKÉ DIVADELNÍ JARO 2010“

DS JIRÁSEK Rokytnice nad Jizerou

NEJKRÁSNĚJŠÍ VÁLKA

Režie: Jana Mařasová

Řídí: Jarmila Tejčková

Náповěda: Milada Ditzová, Zdeňka Chlumáková

Inspice: Milada Neumannová

Technika, scéna: Ivo Hladík

O SOUBORU:

Spolek divadelních ochotníků v Rokytnici n. Jizerou byl založen v prvních poválečných měsících r. 1945. První představení sehrál spolek už v prosinci téhož roku. Byli to Naši furianti Ladislava Stroupežnického. Od roku 1945 bylo nastudováno kolem 150 her, soborem za tu dobu prošly desítky, možná i stovky herců – amatérů. V minulosti byl divadelní spolek znám svými ochotnickými bály, dětskými karnevaly a podílel se i na organizování hudební výchovy mládeže ve městě. V roce 1952 přijal název Divadelní soubor Jirásek. V poslední době se soubor zaměřuje především na komedie, nejen z toho důvodu, že se divák rád směje a chce se bavit, ale i herci se při zkouškách pobaví a odreagují se od všedních starostí.

Dramatický soubor Jirásek nastudoval v tomto roce muzikál o dvou dílech na motivy Aristofanovy komedie Lysistrata pod názvem Nejkrásnější válka. Krásná mírová myšlenka, která se objevuje v tomto muzikálu v dokonalé komediální úpravě, dokazuje a vždy bude dokazovat, že se o vážných věcech dá mluvit i vesele a s vtipem. Výborný scénář Vladimíra Renčina, písňové texty Hany Čihákové a hezké melodie skladatele Jindřicha Brabce dávají tušit pohodu a veselí večera v divadle.

DS Tyl Slaná uvádí divadelní veselohru Pavla Němce

AMANT

Režie: Ladislava Machová

Kontrola textu: Helena Šlaisová

Světla, zvuk: Jan Kvarda

Scéna a vše ostatní: Jaroslav Malý a kolektiv

Osoby a obsazení:

MATKA Marcela Hubená

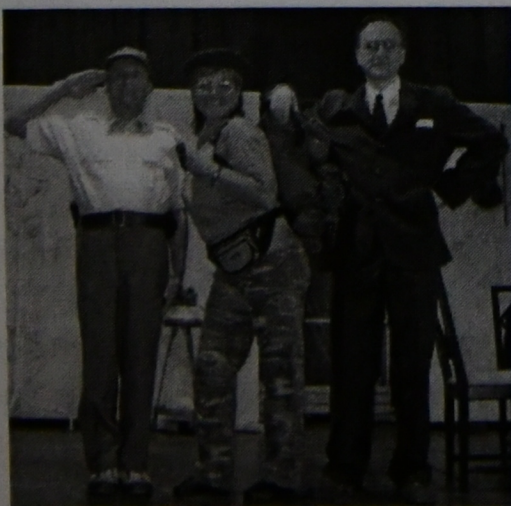
KÁŤA Kateřina Hubáčková

RADEK Martin Bašek

AMANT Stanislav Bittengel

POLICISTA Aleš Roštejský

EMILKA Zdena Krejčí

SLOVO O HŘE

Maminka to s námi vždycky myslí dobře!

Horší je, když se snaží prostřednictvím svých dětí hojit své vlastní nenaplněné ambice. Potom jsou schopné téměř čehokoliv! V našem případě se maminka snaží seznámit svou dceru se starším pánem, o kterém si myslí, že by ji mohl pomoci k vydání sólového CD. Kateřina však má ráda studenta Radka a ten vymyslí riskantní plán... Jak to všechno nakonec dopadne? To se dozvíte z našeho představení. Byli bychom rádi, kdybyste se při tom dobře bavili.

SLOVO O REŽISÉROVI...

Ladislava Machová, nar. 16.1.1943. Členka Divadelního souboru Tyl Slaná od roku 1974. Působila jako herečka a zpěvačka, zejména v operetách, kdy její otec působil jako režisér tohoto DS. Od roku 2000 se kromě hraní věnuje také režii. Do současné doby režírovala celkem 5 divadelních představení, v roce 2006 režírovala komedii Agentura drahoušek, se kterou se soubor představil na přehlídce v Josefově Dole a taktéž s veselohrou Postel pro anděla. Komédie Amant od Pavla Němce je její šesté divadelní představení, které režíruje.

Divadelní spolek HAVLÍČEK Zákupy, o. s.

S TVOJÍ DCEROU NE

Antonín Procházka

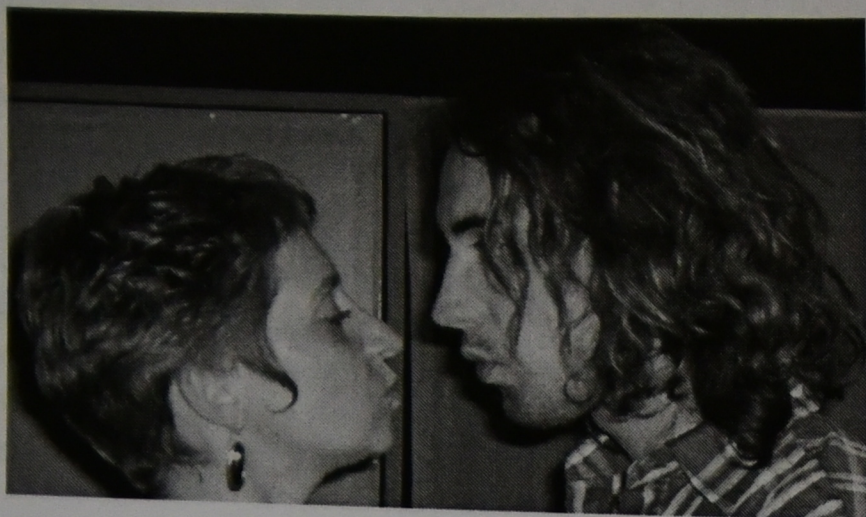
Režie: Jiří M. Šimek

Scéna: P. Řezník, M. Pacholík, J. Šimek, J. Urban

Hudba, zvuk: Ruda Bitala, Norbi Hauer,

Světla: J. Šimek

Text kontroluje a inspici stíhá: Dáša Beránková

Divadelní spolek Scéna Libochovice

AUDIENCE

Václav Havel

Režie: Jaromír Tlustý

Hudba: Petr Iljič Čajkovskij

Kostýmy: Olga Psotová

Scéna: Milan Hryán, Antonín Hrubý

Inspice: Marcela Tlustá, Nad'a Hladíková

Osoby a obsazení:

Ferdinand Vaněk: Jaromír Tlustý

Pivovarský sládek: Jiří Dědourek

Slovo o hře:

Nemožnost jiné volby zaměstnání přivede do kanceláře pivovarského sládky dramatika, jehož jedinou volbou je přijmout místo v pivovarském sklepě. V následném rozhovoru se sládkem je nucen čelit mnohým pokusům s cílem směnit práci ve sklepě za jinou - lehčí, za svéráznou spolupráci s mocí v nekonečně uzavřeném kruhu moci a bezmoci. Nabídka je však odmítnuta a na místo radosti se dostává smutek, nechut a averze, leč skrytá, proti směrům a stavu všeho vůkol...

Slovo o pivu:

Pivo je kvašený, slabě alkoholický nápoj vyráběný z obilného sladu, vody a chmele pomocí pivovarských kvasinek. Pivo je tradičním a populárním nápojem v naší republice. I když je alkoholickým nápojem (můžeme ho zařadit mezi nápoje s nízkým obsahem alkoholu - 30-50 g v jednom litru piva). Pivo obsahuje také cca 2000 dalších látek, sacharidy, bílkoviny, hořké látky chmele, polyfenolické sloučeniny, oxid uhličitý, vitamíny a minerální látky. Kombinace těchto složek dává fyziologicky vyrovnaný roztok. Velmi významné je též zastoupení minerálů v pivu, kde kromě draslíku a sodíku, které jsou zde v příznivém poměru, také chloridy, vápník, fosfor, hořčík a křemík. Z vitamínů, které pivo obsahuje, jsou nejvýznamnější vitamíny skupiny B - thiamin, riboflavin, pyridoxin, niacin a kyselina listová. Vitamíny skupiny B jsou důležité pro řadu metabolických procesů, unci nervového systému a další.

Pivo je nápoj velmi vhodný k utišení žízně, ale též je uznáván pro svoji nutriční hodnotu, především vhodnou vyváženost iontů a minerálních látek, vitamínů a polyfenolů. Ale pozor! Je potřeba si ale uvědomit, že příznivé účinky piva na lidský organismus se mohou projevit jen při jeho střídavé konzumaci, kdy převažují negativní účinky alkoholu. To jsou ale paradoxy, to Vám teda řeknu!!!!

Když se dva manželské páry ocitnou v období vyššího věku a manželský, hlavně sexuální život se již stává stereotypem, když se jedna asertivní manželka (Alice) rozhodne zachránit manželský sex s nepříliš aktivním manželem (Rudlou) prostředky včetně „sado-maso“, když k podobným aktivitám přesvědčí i svou přítelkyni (Libuši), když manžel téže (Luboš) chytí druhou mízu a zakouká se do dcery prvně zmíněného páru (do Sandry), při čemž si myslí, že ona miluje jeho, zatímco jejím přítelem je úplně cizí mladík (Robin), když se do toho připelete přitroublý zloděj (Čest'a) a když to vše projde hlavou a perem tak zkušeného tvůrce komedií jako je **Antonín Procházka**, vznikne z toho komedie nazvaná „S tvou dcerou ne“ a je o dobrou zábavu postaráno.

Slovo o souboru:

Ochotnické divadlo má v Libochovicích velmi dlouhou tradici. První písemné zmínky o tom, že se zde hrálo jsou z roku 1860. Sám divadelní spolek Scéna vznikl v roce 1926.

Současnost souboru je ve znamení komedií. Na jedné straně komorních s malým obsazením - "Ach ta něha našich dam" či "Dva z nás". Na straně druhé s jevištěm plným herců - "Hrátky s čertem".

období vyššího su
e již stává stereotyp
zhodně zachrán
llow) všemi
tivitám
š)

3.

KUKATKO

Josefodolské divadelní jaro
7 - 9.5. 2010

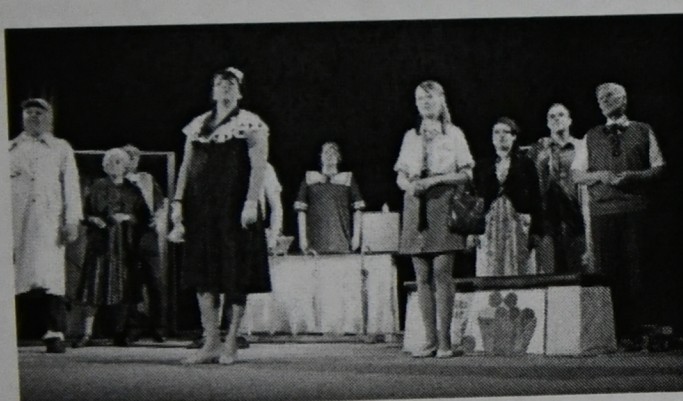

20. ROČNÍK KRAJSKÉ POSTUPOVÉ PŘEHLEDKY VENKOVSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ
„JOSEFODOLSKÉ DIVADELNÍ JARO 2010“

Slovo poroty

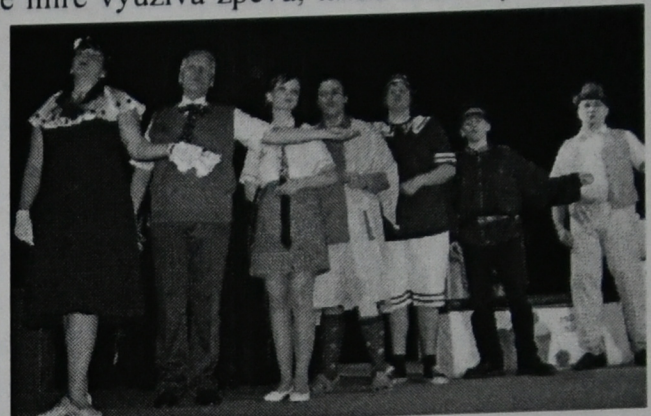

předobrazem operety. Bozkovský soubor má výhodu v dobré hudebně doprovodné složce (duo klavír - housle) a je evidentní, že nastudování písni byla věnována pečlivá příprava. Je ovšem třeba – zvláště na zájezdu – zkontrolovat poměry sálu, aby elektroakustický efekt klavíru nepřehlušoval živý zpěv. Jednotlivé postavy hry byly autorem šity přímo na tělo původním představitelům, ale i noví herci – byť typově odlišní – si ve svých rolích povětšinou našli svůj

v celkovém temporytmu. Bozkovská „Babička v trenkách“ je inscenací, která se publiku bezesporu líbí, a jsme přesvědčeni, že se tak děje po zásluze.

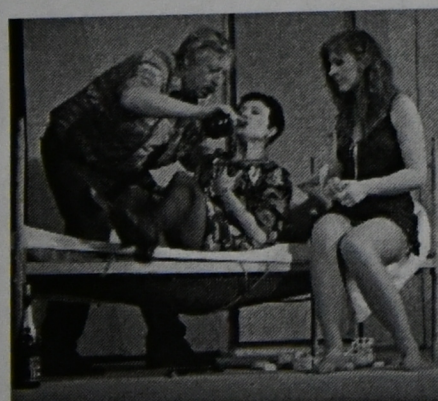
20. ročník Josefodolského divadelního jara zahájil **DS TJ Sokol Bozkov**, který už řadu let vždy přispíval k repertoárové rozmanitosti přehlídky. V předchozím ročníku naznačil směřování k hudebnímu divadlu a stejný trend zaznamenáváme i letos, ovšem v nepoměrně šťastnějším dramaturgickém výběru. Hru „Babička v trenkách“ napsal r. 2008 Vlastimil Peška pro svůj soubor Ořechovské divadlo. A soubor z Bozkova po ní sáhnul především jako po komediální předloze. V úvodu hry se mluví o vaudevillu jako žánru, který je veseloher a v dostatečné míře využívá zpěvů, takže může být i jistým

adekvátní výraz. Režisér Jiří Doubek se nepokoušel o originální řešení, vyšel jak ze značně podrobných autorských scénických poznámek, tak i zřejmě ze znalosti inscenace z Ořechova. Toto nevnímáme jako chybu, spíše bychom očekávali větší rozehráni v bohatším aranžmá postav na jevišti, které se ve stísněnějším prostoru mnohdy i překrývaly. Nejtěžší ale bylo naplnění žánru vaudevillu, kde je nutné těsné provázání mluvených a zpívaných částí. Ve stříhových scénách komentářů Stely k ilustrujícím obrazům vadily dlouhé prodlevy

Radolf Felzmann

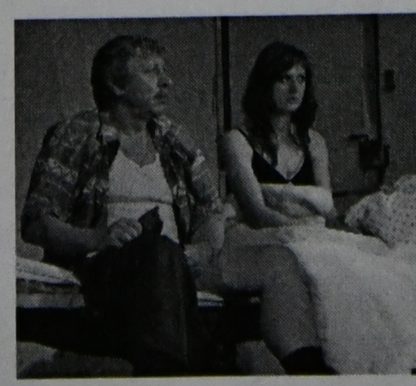
Rádobydivadlo Klapý uvedlo komedii (či spíše grotesku) sovětského „perestrojkového“ autora Nikolaje Koljady *Slepice* (v ruském originále *Kurice*). Soubor svým odvážným dramaturgickým

Valešovi se podařilo oslovit i diváka současného – se směje. A najednou jsme konfrontováni důvěrně známe z dnešních dnů. Hodně se tu mluví Světem a Herci jsou My. A je to náš Svět a My povedlo, je velice obdivu hodné a vzrušující. Ten měrou se o to zasloužili všichni herci, kteří ví o tím i autentičtí – čili naprosto při všech působilo jako pramen živé vody - konec konců i za tento zážitek poděkovat.

prázdnostě

A to už je

lidských duší, o prázdnostě lidského bytí. zatraceně jiný kalibr! Režisérovi Ladislavu ano, ten se směje, ale řečeno Gogolem, sobě s prázdností a užvaněnou zoufalostí, kterou o Hercích a Divadle, ale toto Divadlo je žijeme dnes. To, že se to inscenátorům smích skrze slzy se jim povedl. Nemaťou čem mluví, jsou brilantní ve své profesi a groteskních lapáliích věrohodní. Představení divák to tak vnímal. Nezbyvá než souboru

František Hromada

Za podpory Ministerstva kultury ČR, Obce Josefův Důl, KÚ Libereckého kraje a manželů Verhoefových. Redakce Kukátka:
Hanička Dohnalová, Radim Podrazký, Karel Stuchlík, Roman Šťastný <http://www.divadlojosefuvdul.cz> Strana | 1

Pozvánka:

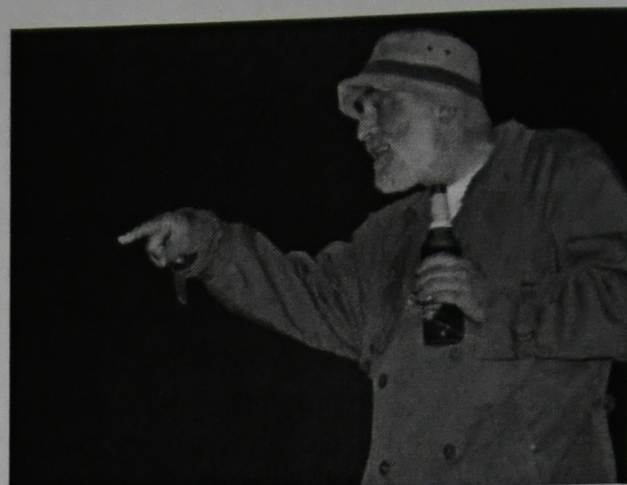
Divadelní studio Josefa II. Kunratice u Cvikova

TAK TAKHLE TO BYLO aneb ŽIVOT JE JEN NÁHODA od Pavla Němce

Zvuk a hudba: Rudabi	Hrají:	
Text sleduje: Bára Rotišová	OPOŽDĚNÝ DIVÁK	Karel Minařík
Režie: Bohuslav Bartoš j.h.	DIVÁK	Petr Suchý
	HOMELESS	Bohuslav Bartoš j.h.

SLOVO O HŘE..

Trochu černá skorokomedie o vztahu a osudech dvou cizích lidí, kteří se náhodou potkají. Takové náhodné setkání mohlo nastat včera, může nastat dnes, může přijít zítra, může se přihodit každému z nás. A co když se k tomu přidá manipulace jednoho člověka druhým? To pak jde veškerá legrace stranou.

Na filmové představení přijde bezdomovec a obsadí jedno místo. Další příchozí divák má na toto místo vstupenku. Bezdomovec ho po delší rozeprě pustí a v době, kdy v promítání nastane technická závada, začne diskutovat s dalším divákem. Popisuje mu svůj osud a přiměje ho k tomu, aby společně s ním jeho životní příběh předváděl. Divák je tak zatažen do příběhu, v němž se dozvíme, jak se bezdomovec různými a často nekalými triky dostal na vrchol, z něhož pak ho jím oklamaní lidé rovněž podobnými triky nakonec dokázali svrhnout, takže se ocitne tam, kde je teď. Mezi tím si v rámci předváděného příběhu oblékne divákovo sako, v něm najde nejen peníze, ale i doklady a vstupenku na představení. Sedne si na jeho místo a vlastně tak zaujme i jeho místo v životě a diváka pošle, ať se teď sám stará, jak z louže ven.

Výstava zahájena!

Je pátek 7. května 2010. Není pozdní večer, je však přehlídky čas. Je spíše podvečer prvního přehlídkového dne, doba zklidnění mezi prvním a druhým představením a do výstavní síně se trousí desítky zvědavců, aby byli svědky zahájení výstavy. Jmenuje se Jak šel čas a je věnována historii místního divadelního souboru J.K. Tyl. Dva vousatí divadelní nadšenci Ing. Jiří Řeřicha a MUDr. Karel Stuchlík s řadou dalších, kteří pomáhali, zřídili tuto podivuhodnou expozici u příležitosti blížícího 65. výročí souboru a rovněž posledních devatenácti ročníků josefodolské přehlídky.

A co zajímavého je na výstavě možno shlédnout?

Po vstupu nás na stole přivítá několik alb s fotografiemi mapujícími více než šest desetiletí místní divadelní historie. Vlevo od vchodu ve výklenku neustále běží na monitoru expozice přibližně 500 černobílých i barevných fotografií rovněž z minulosti souboru. Na druhé straně, vpravo od vchodu, má každý možnost si prohlédnout dávné i nedávné výtisky přehlídkového periodika, které od svého vzniku několikrát měnilo název. Ale to už nás vítá dvojice koupajících se nahých žen. Malba na plátně tvoří kulisu, která je jednou z nejstaších exponátů na výstavě. V pravém výklenku lákají hudební nástroje. Za nimi, na peci, která hrála v upravené Ladově pohádce Líný Honza, jsou k dispozici další písemné a obrazové materiály. V rohu nás zve divadelní technika zastoupená několika zajímavými exponáty, od hlásné trouby přes mechanické zařízení vytvářející zvuk větru či meluzíny, chcete-li, až po modernější, elektrifikovanou zvukovou a osvětlovací techniku. Na stěnách je k vidění třináct velkých panelů, které na fotografiích a v krátkých komentářích zachycují dvě desetiletí josefodolské přehlídky od roku 1991.

Kdo si prošel celou výstavu, tak poznal, že skutečně tudy kráčely divadelní dějiny. Ty místní.

Radim Podrazký

Děkujeme NADACI PRECIOSA za finanční dar, který významně podpořil Josefodolské divadelní jaro

Za podpory Ministerstva kultury ČR, Obce Josefův Důl, KÚ Libereckého kraje a manželů Verhoeffových. Redakce Kukátka:
Hanička Dohnalová, Radim Podrazký, Karel Stuchlík, Roman Šťastný <http://www.divadlojosefuvdul.cz>

Strana | 2